

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/94/2016
Identifikačné číslo spisu:	8612209064
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8612209064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Obec Vyšný Orlík, 090 11 Vyšný Orlík č. 14, zastúpeného JUDr. Martou Maruniakovou- advokátkou so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 200/33, proti žalovanej E. bývajúcej vo R., zastúpenej JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom so sídlom v Bardejove, Dlhý rad 16, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2 C 133/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. januára 2015 sp. zn. 3 Co 247/2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 14. januára 2015 sp. zn. 3 Co 247/2014 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. mája 2014 č. k. 2 C 133/2012-78 určil, že žalobca obec Vyšný Orlík, Vyšný Orlík č. 14, IČO: 00 331 252 je výlučným vlastníkom parcely registra C KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 363 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie R.. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 925,50 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Marty Maruniakovej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej proti vyššie uvedenému rozhodnutiu, rozsudkom zo 14. januára 2015 sp. zn. 3 Co 247/2014 na základe ustanovenia § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

3. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná dovolanie, v ktorom namietala, že v konaní došlo k vade konania, ktorá je uvedená v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Namietala, že odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, a tým jej znemožnil realizovať jej procesné práva.

4. Žalobca k dovolaniu žalovanej uviedol, že konajúce sudy rozhodli správne a pri rozhodovaní sa nedopustili žiadnej procesnej vady. Na základe uvedeného žiadal dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu treba zrušiť (podľa § 449 ods. 1 CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovanej bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

7. Dovolateľka dovolaním napadla potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., voči ktorým by bolo dovolanie prípustné. V danej veci tak prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. nevyplýva.

8. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nebolo prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietala a ich existencia (okrem písm. f/ tohto ustanovenia - vid' nižšie) ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

10. Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru.

11. V predmetnom spore došlo k rovnakej procesnej situácii, nakoľko žalovaná podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ku ktorému žalobca podal 19. septembra 2014 vyjadrenie (č. l. 89). Žalovanej ako odvolateľke toto vyjadrenie žalobcu však doručené nebolo, teda nebola s ním oboznámená.

12. Preto možno konštatovať, že týmto postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil žalovanej vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu možnosti konať pred súdom, čo bolo treba považovať za procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

13. Vzhľadom na uvedenú vadu konania majúcu za následok, že žalovanej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

14. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3

CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.